

SM118

Tekst met de geur van een vuilnisbelt

Ik zag een commentaar op een post van iemand die ChatGPT als een razende had geïntegreerd in het eigen businessmodel:

‘Wanneer we dadelijk allemaal onze teksten gaan schrijven met ChatGPT, dan...’

Ik kreeg direct rillingen over mijn lijf. Brrrrr. Dit is wat ik als reactie wilde geven:

“We moeten allemaal HEMMENEKS! We zouden helemaal niet ‘allemaal’ onze teksten moeten gaan schrijven met ChatGPT! Wat een gruwel! Het doet me denken aan de geur van afval. Als je al ons huiselijk afval bij elkaar gooit, gaat het als geheel één zeer herkenbare, indringend smerige vuilnisbeltgeur krijgen die iedereen direct herkent.

Dat is de geur van ChatGPT. Een overkoepelend groot gemiddelde van de manier waarop de moderne mens schrijft. Foutloos. Maar vooral: gemakkelijk. Snel. En het ziet er realistisch uit. Het zou zó door een mens geschreven kunnen zijn. En het is klaar in seconden. Geen eigen inspanning of creativiteit meer vereist.

De mens is gemakzuchtig van nature. Als we hier eenmaal aan gewend zijn, gaan we niet meer terug”.

Pffff! Maar goed dat ik dit niet heb geschreven.

Wat denk jij? Zou dit door ChatGPT geschreven kunnen zijn? Zou een dood algoritme, een levenloze, bloedeloze AI op deze manier kunnen reageren? Of is dit uniek ‘Flossiaans’, zoals een van mijn collega’s mijn manuscripten ooit noemde? Nee. ChatGPT kan dit nu nog niet. Want het grasduint alleen maar door yottabytes aan teksten die door heel veel mensen geschreven zijn. En daar kunnen alleen maar vijftig tinten grijs uit voort komen.

Maar ik heb veel geschreven in mijn leven. En veel daarvan is gepubliceerd en openbaar beschikbaar. Bovendien ben ik een bewaar-Kees. Ik heb alles wat ik ooit geschreven heb digitaal bewaard. Als ChatGPT toegang zou krijgen tot de som van mijn geschriften zou het mij uiteindelijk exact kunnen emuleren. En dan zou het uiteindelijk wél een dergelijke reactie kunnen verzenden. Met mijn meer creatieve taalexperimenten, samenstellingen, uitdrukkingen, specifieke woordvolgorde, taalgrapjes, kortom, alles wat mij ‘Flossiaans’

maakt. Door de exponentiële vooruitgang van deze technologie zouden mijn geschriften niet meer te onderscheiden zijn van... mij.

Is de AI dan 'mij' geworden? Ben ik dan effectief overbodig geworden? ChatGPT wordt nooit moe, krijgt geen burn-out, ook niet als het 7x24 uur perfecte Flossiaanse teksten genereert, ook na mijn dood. Mijn alter-ego zal in 2123 nog kunnen reageren op actuele onderwerpen, in precies de stijl die ik had toen ik nog leefde.

Ik geloof niet dat we goed begrijpen wat we zo enthousiast aan het omarmen zijn met zijn allen. Los van het feit dat er gegarandeerd massaal misbruik zal worden gemaakt van de onbegrensde mogelijkheden om tekst, beeld en geluid (= persoon) te emuleren, verkwanselen we de unieke eigenschappen van de menselijke soort. In exponentieel tempo.

Brrrrrrr.

Meer weten? Lees hier mijn essay over dit onderwerp:

<https://www.demensalsgrens.nl/wordpress/wp-content/uploads/2023/02/De-mens-als-grens-van-Bart-Flos-SM105-De-bekerplant-waar-we-in-zijn-gevallen-essay.pdf>